

Малкитѣ гѣсарки.

Пекнало е ясно слънце.

— Па, па, па! крякатъ гойни гѣски и се туркатъ въ хладнитѣ води на голѣмата рѣка.

— Па, па, па! Златка мами гѣскитѣ. — Па, па! По кротички бѫдете. Колко тичахъ подиръ васъ! Уморихъ се. Како, азъ ще да заспа...

— Подъ чедъря на сѣпка, на зелената полянка, спи спокойно дѣтенце върху мойто колѣнце!.. Благо дума Дарка — чернооката гѣсарка.

— Па, па, па! Дарке, нали Златка вечъ заспа?